

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **J.C.**, bytem, adresa pro doručování:,, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.3.2012, č.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2.3.2012, č. žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27.12.2011 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 žádost o invalidní důchod, neboť podle posudku OSSZ Kroměříž ze dne 5.12.2011 není účastník řízení invalidní, protože poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. V námitkách žalobce vyslovil nesouhlas s rozhodnutím ČSSZ s odůvodněním, že dne 1.8.2011 mu byl rozhodnutím Sociální pojišťovny Bratislava podle lékařské zprávy ze dne 18.7.2011 a posudku lékaře Sociální pojišťovny, pobočka Trnava přiznán invalidní důchod z důvodu poklesu schopnosti vykonávat výdělečnou činnost o více jak 70% v porovnání se zdravou fyzickou osobou. Lékař OSSZ Kroměříž stanovil pokles pracovní schopnosti 20%, v Kroměříži nebyl a neví na základě čeho byl tento pokles stanoven. Podle něho nebylo dbáno na stejnou ochranu členů Evropské unie, stejný výklad a postup jejich rozhodnutí. Na území ČR pracoval 15 let a plnil všechny odvody, které mu na základě toho vznikly. Rozhodnutí bylo vydáno na základě neúplně zjištěného zdravotního stavu nechápe, jak ho český lékař ohodnotil jinak, než lékař

slovenský. Žalovaná uvedla, že pro ČR nebyla v příloze VII, nařízení č. 883/2004 uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity, proto bylo posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně invalidity provedeno výhradně podle českých právních předpisů. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám žalobce a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/1991 Sb. Z posudku o invaliditě ze dne 28.2.2012 vyplývá, že účastník řízení není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 20%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. VI, položce 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 20%, na dolní hranici rozmezí v uvedené položce (20%-35%).

Žalobou ze dne 16.4.2012 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí a svého zdravotního stavu a opětovně poukazuje na to, že rozhodnutím Sociální pojišťovny Bratislava ze dne 1.8.2011 mu byl přiznaný invalidní důchod z důvodu poklesu schopnosti vykonávat výdělečnou činnost o více jak 70%. Zdravotní stav byl posuzován lékaři ve Slovenské republice a v České republice diametrálně odlišně bez ohledu na právní kvalifikaci invalidity a stupeň postižení. Proto se domáhá přezkoumání rozhodnutí s přihlédnutím k rozhodnutí Sociální pojišťovny v Bratislavě.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 28.6.2012. Posudková komise za účasti odborného lékaře – neurologa hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dokumentaci k námitkovému řízení, včetně záznamů o jednání a lékařských nálezů a spisu SP Trnava, dodatečně posuzovaný zaslal odborné lékařské nálezy z roku 2012, zasedání komise nebyl přítomen, když podkladová dokumentace byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a přijetí posudkového závěru. Podle obsahu posudku na str. 2 se posudková komise seznámila s posouzením lékařem Sociální pojišťovny Trnava dle slovenských předpisů, s posouzením OSSZ Kroměříž, s rozhodnutím ČSSZ ze dne 27.12.2011, s obsahem námitek a posouzením zdravotního stavu v námitkovém řízení. Lékařské nálezy, které komise hodnotila, uvedla a cituje z nich ve svém posudku. Podle posudkové komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu cévní postižení mozku. Dne 7.3.2011 došlo u posuzovaného k poruše řeči, hospitalizován, vznik paretického postižení pravostranných končetin velmi lehkého stupně, při propuštění ještě mírnější. V dubnu 2011 při kontrole popsána řeč artikulovaná, na horních končetinách nebyly popsány žádné projevy paretického postižení, kromě nižší síly vpravo na horní končetině, na dolních končetinách nebyly popsány parézy, jen chůze hodnocena jako frustrně pravostranně paretická. K datu rozhodnutí 2.3.2012 byly následky mozkové příhody funkčně na hranici postižení minimálního a lehkého v podobě velmi lehké poruchy motoriky, řeč již artikulovaná, nebyly zjištěna kognitivní disfunkce, byla zachována schopnost vykonávat denní aktivity bez kompenzačních mechanismů nebo prostředků. Nebylo prokázáno středně těžké ani těžké funkční postižení se středně těžkou nebo těžkou motorickou, senzorickou, řečovou nebo kognitivní disfunkcí a omezení denních aktivit. V hospitalizační zprávě z ledna 2012, je stav uzavřen, jako stav po transitorní ischemické atace s dysartrií. Dále byla přítomna arteriální hypertenze kontrolovaná léčbou s lehkým očním orgánovým postižením na očním pozadí bez

poruchy funkce ledvin, srdce a bez omezení celkové výkonnosti při běžném zatížení. Posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti podle vyhl. č. 359/2009 Sb., podle kap. VI, položky 1 písm. b) ve výši 20%, když poruchu funkce na podkladě cévního onemocnění mozku hodnotila na rozhraní položek 1a a 1b, ale vzhledem k ostatním zdravotním postižením a předchozím vykonávaným výdělečným činnostem hodnotila celkově pokles pracovní schopnosti na dolní hranici vyšší položky 1b. Pro hodnocení podle položky 1c nebo 1d nebyla naplněna tam uvedená kritéria. Dále posudková komise doplnila, že výsledek posouzení provedeného v jiné zemi není pro posudkovou službu v ČR závazný. Pokud by za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena arteriální hypertenze jako v posudku na Slovensku, popsané závažnosti a funkční stav a pokles pracovní schopnosti by byl stanoven podle kap. IX, oddílu A, položky 8b na dolní hranici 10%, protože nebylo zjištěno žádné funkční postižení a celková výkonnost nebyla při běžném zatížení přítomnou hypertenzí omezena. Jednalo se pouze o lehké morfologické změny na cévách očního pozadí. V žádném případě by nebylo možné stanovit pokles pracovní schopnosti podle položky 8c (70%-80%), neboť se musí jednat o těžká orgánová postižení s těžkou poruchou funkce ledvin, srdce, s těžkými změnami na očním pozadí či proběhlá cévní mozková příhoda na podkladě krvácení do mozku s těžkými funkčními následky. U posuzovaného šlo o mozkovou příhodu na podkladě ischemie s velmi lehkými funkčními následky. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném od 1.1.2010, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

K nařízenému jednání dne 21.8.2012 se žalobce dostavil, s vypracovaným posudkem nesouhlasil, vzhledem k odpracovaným rokům na území ČR se domnívá, že by měl mít nárok na důchod, pobíraná výše invalidního důchodu na Slovensku není dostačující pro žití, pořizování léku apod. V květnu byl vyšetřen pro potíže s páteří a toto šetření bude nadále pokračovat, v posudku však není uvedeno. Podle posudku o invaliditě Sociální pojišťovny Trnava ze dne 18.7.2011 toto onemocnění v něm nebylo uvedeno a ani hodnoceno.

Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl vzhledem k závěru v posudku PK MPSV v Brně ze dne 28.6.2012.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitku spočívající v nesprávném posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři v ČR a SR soud posuzoval podle posudku PK MPSV se sídlem v Brně, který si vyžádal. V posudku ze dne 28.6.2012 se posudková komise zabývala zdravotním stavem žalobce podrobně a hodnotila ho na základě všech lékařských nálezů doložených do dne jejího zasedání a lékařské nálezy, k nimž přihlédla a jejichž závěry hodnotila z hlediska funkčnosti, v posudku uvedla a závěry z nich citovala. Dospěla k závěru, že z důvodu rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, cévní postižení mozku, jde o velmi lehké funkční postižení a není objektivní důvod, ani nejsou naplněna posudková kritéria pro hodnocení zdravotního stavu s vyšším poklesem pracovní schopnosti. Posudková komise se v posudku vyjádřila i k námitce žalobce týkající se posuzování zdravotního stavu uchazeče o důchodovou dávku v ČR a SR, nastínila pokles pracovní schopnosti pokud by se rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jak byla stanovena v posudku SR, měla posuzovat podle českých předpisů s tím, že by šlo pouze o 10% pokles pracovní

schopnosti. Nejde o invaliditu. Zhodnocení zdravotního stavu podle soudu posudková komise provedla podrobně, zdůvodnila, proč zdravotní stav nelze hodnotit pro posuzovaného příznivěji, neboť nejsou naplněna posudková kritéria pro použití jiného písmene položky. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudková komise hodnotí přesvědčivě, objektivně, proto soud pojal posudek jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěr posudku, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal mu náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. srpna 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně